

[Ritta Ahm.]

størst mulige frivillighed, ligesom medansvar for medarbejderne naturligvis vil være en selvfølge.

Som sagt kan vi ikke være med til at gennemføre dette lovforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Også kommunisterne mener, at der er andre ting, det var vigtigere at beskæftige sig med end dette forslag. Jeg vil også sige, at vor stilling vil afhænge af det, der kommer frem under udvalgsbehandlingen, om man kan dokumentere, at den lov har nogen værdi. Vi havde og har ikke meget tilovers for den lov, det er rigtigt. Vi mener, den har været forsøgt brugt til at svække lønmodtagerne i fordelingskampen, og vi er enige med forslagsstillerne i, at en del af det arbejde, der udføres i nævnene, er skrivebords-teori uden forbindelse med den kamp, der foregår ude på arbejdspladserne.

Jeg vil endelig sige, at hvis der overhovedet eksisterer aftaler eller ordninger, der kan blive skadet ved, at man ophæver den lov, er vi ikke indstillet på at gøre det, og derfor vil vi i udvalget se på det.

Kurt Hansen (VS):

Den gældende lov om udbyttedeling har jo klart til hensigt, som det også er udtrykt i formålsparagraffen, at fremme samarbejdet imellem kapitalejerne og arbejderne på virksomheden. Det er jo en gammel socialdemokratisk ideologi, der her er tale om; det er måske de radikale, der var bannerførere for de tanker, som er nedfældet i udbyttedelingsloven, men baggrunden er jo klart nogle gamle socialdemokratiske samarbejdstanker, som går helt tilbage til dengang, Stauning første gang blev regeringschef. Hensigten var at stimulere arbejdernes interesse for de økonomiske forhold på den virksomhed, som de er ansat på, at få arbejderne til at vende deres solidaritet fra den øvrige del af arbejderklassen, fra de øvrige, som er inden for samme fagforening og samme branche, mod firmaet, mod dem, der har firmaet, dem, der leder og fordeler arbejdet. Derfor er vi ikke særlig positive over for et lovforslag som dette.

Jeg mener også, at vi må finde ud af konkret, hvilken virkning denne lov har haft op igennem årene, hvad den har betydet for

oprettelse af forskellige organer på arbejdspladsen, som har været med til at tilsløre nogle reelle forhold. Det er også nogle af de ting, vi godt vil have stillet nogle spørgsmål om under udvalgsarbejdet.

Det kan være, at vi kommer i den situation, at vi vil stemme for fremskridtspartiets lovforslag, men så er det ikke ud fra de betragtninger, som er formuleret i bemærkningerne til forslaget, hvor der jo står, at denne lov ikke har haft anden væsentlig betydning end at pumpe penge ud til noget skrivebordsarbejde. Hvis vi vil gå imod denne lov, er det, fordi den har en ideologisk tilslørende funktion, som vi er totalt modstandere af. Den søger at tilsløre nogle reelle modsætningsforhold imellem arbejdere og kapitalejere. Men jeg kan sige, som hr. Jørgen Jensen også sagde det, at vores stillingtagen vil afhænge af det, der kommer frem i forbindelse med det udvalgsarbejde, der skal foregå om lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Et af hovedmålene med udbyttedelingsloven var jo at sprede oplysning ud over land og rige, og når vi så efter en lille snes års forløb ser, hvordan det har virket, så er det vist ikke nogen overdrivelse at sige, at det kunne være et 64.000 dollars spørgsmål i et tv-quiz i den administrative bureaukratijungle her i landet at spørge, hvad udbyttedelingsloven i grunden var for noget. Hvad foretager den myndighed sig, der her er tale om?

I hvert tilfælde var det sådan i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, da vi her for et års tid siden undrede os såre og derfor stillede spørgsmålet, og det var åbenbart noget, der kom udbyttedelingsnævnet særdeles godt tilpas, for så kunne vi få denne lange redegørelse fra nævnet, som er omtalt i det foreliggende lovforslags bemærkninger. Og man må da i hvert tilfælde sige, at det var en litterær bedrift, der her blev præsteret. En Parkinson, en Art Buchwald, en Hans Egebjerg kunne næppe have præsteret noget med en sådan indestængt humor som det, vi kan læse på disse 4½ side. Vi får at vide, at dette nævn begyndte i 1958, og i de første år frem til 1969, altså de første 11 år, kunne man dog få gjort noget, da fik man da lavet 6 beretninger, men det følgende år,